

Warszawa, dnia 7 lutego 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 950/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Adrianna Sadowska

4. przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 7 lutego 2022 r.

5. sprawy K. A., syna C. i A. z d. S., ur. (...) w L.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 k.k.

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

9. z dnia 18 maja 2021 r. sygn. akt II K 158/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim na rzecz adw. K. K. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w instancji odwoławczej;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 950/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Nowy Dworze Mazowieckim z dnia 18 maja 2021 r. w sprawie o sygn. akt II K 158/21</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. A.	Sytuacja majątkowa Dotychczasowa karalności	Informacja z e-P. Karta karna	k.239 k.240-242
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja z e-P. Karta karna	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty, nie		

		były kwestionowane i nie budziły też wątpliwości Sądu.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Rażąca niewspółmierność kary (surowość) kary pozbawienia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Na wstępie wskazać należy, że rażąca niewspółmierność			

kary sprowadza się do znacznej dysproporcji pomiędzy wymierzoną karą, środkiem karnym lub nawiązką a taką represją, która powinna być wymierzona, aby w odczuciu społecznym uznana została za sprawiedliwą. Nie każda więc nietrafność wymiaru środka represji karnej uzasadnia zmianę orzeczenia. Zarzut rażącej niewspółmierności jest zasadny wtedy, gdy kara, środek karny lub nawiązka wprawdzie mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, ale nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności dotyczących sądowego ich wymiaru (art. 53–56 kk). Zarzut ten może dotyczyć wyboru rodzaju kary, środka karnego, nawiązki lub innego środka albo ich wysokości, czy też niezastosowania np. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w

wyroku z dnia 29 stycznia 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 143/20, „rażąca niewspółmierność, zachodzi tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary”.

Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Apelacyjnego w Poznaniu zawarty w wyroku z dnia 3 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 211/20. Wskazano w nim, że „zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie

uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy - gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyte stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary. Trzeba pamiętać, że zgodnie z art. 438 pkt 4 kpk ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”. Chodzi tu więc przy wykazaniu tego zarzutu nie o każdą różnicę co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzona nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie

dającym się wręcz zaakceptować”.

Tym samym dopiero wykazanie rażącej niewspółmierności kary, a więc istnienia wyraźnej dysproporcji między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary, uzasadnia korektę zaskarżonego wyroku przez sąd odwoławczy. Mając powyższe na uwadze, orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności nie sposób uznać za niewspółmierną, a tym bardziej rażąco niewspółmierną.

Czyn, którego dopuścił się oskarżony, to jest czyn z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, jest zagrożony karą pozbawienia wolności, której dolna granica wynosi 3 miesiące, a górna - z uwagi na działanie w warunkach recydywy - 7 lat i 6 miesięcy. Tym

samym orzeczona kara jest znacznie bliższa minimalnej, jaką można byłoby orzec. Oskarżony był już uprzednio karany za taki sam czyn, za co wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 23 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 675/14 wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Nie wykorzystał danej mu szansy, wskutek czego zarządzono wykonanie w/w kary, którą odbył w dniu 10 kwietnia 2019 r. Pobyt w zakładzie karnym nie zmienił jego postępowania, albowiem natychmiast po jego opuszczeniu powrócił do starych przyzwyczajeń, nie tylko nadużywając alkoholu, od którego jest uzależniony, ale również do przestępstwa. Przy czym, co warto wyraźnie podkreślić, wachlarz zachowań oskarżonego składających się na psychiczne znęcanie się nad pokrzywdzoną był

bardzo szeroki.
Oskarżony nie tylko
wszczynał awantury
i wyzywał słowami
uznanymi
powszechnie za
obelżywe, ale
również niszczył
wyposażenie domu,
wyludzał pieniądze
na alkohol i groził
pozbawieniem życia.
Było to już jego
czwarte skazanie.
Tym samym działał
w poczuciu
całkowitej
bezkarności.

Dlatego należało
mu wymierzyć karę
surowszą od
poprzedniej.
Wprawdzie
oskarżony odbył już
znaczną jej część,
będąc tymczasowo
aresztowany przez
okres 8 miesięcy,
a do odbycia
pozostały mu 4
miesiące, jednak
nie można uznać,
żeby wnioskowana
przez obrońcę kara
maksymalnie 8
miesiące
pozbawienia
wolności była tu
właściwa. Byłaby
bowiem łagodniejsza
od kary uprzednio
orzeczonej i wręcz
rażąco łagodna, na
co w żadnym razie
nie można się
zgodzić. Nie można
również zapominać
o celach kary,
która z jednej

strony ma stanowić dla oskarżonego odczuwalną dolegliwość, a z drugiej spowodować zmianę jego postępowania w przyszłości. Skoro wcześniej orzeczona kara 10 miesięcy pozbawienia wolności okazała się niewystarczająca, to wymierzona w niniejszej sprawie kara 1 roku pozbawienia wolności jawi się jako ze wszech miar słuszną i sprawiedliwą. Nie można też zapominać o tym, że na podstawie art. 62 kk orzeczono terapeutyczny system jej wykonania związany z uzależnieniem oskarżonego od alkoholu. Tym samym powinien on ponownie trafić do zakładu karnego i być poddany związanej z tym terapii. Zwłaszcza, że ewidentnie nie dostrzega swojego problemu, który jest kluczowym czynnikiem jego zachowań. To pod jego wpływem oskarżony staje się agresywny, dopuszczając się przestępstw przeciwko pokrzywdzonej.

Wiele wskazuje na to, że dopóki nie upora się z tym problemem, to nadal będzie naruszał porządek prawny.

Wbrew twierdzeniom obrońcy, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę wszystkie okoliczności towarzyszące czynowi, którego dopuścił się oskarżony, a które miały wpływ na wymiar kary. Uwzględnił także fakt, że zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w przypadku oskarżonego w znacznym stopniu ograniczona, co ma wpływ na stopień winy. Tyle że nie była to pierwsza tego typu sytuacja. Podobnie było już wcześniej. Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 9 maja 2019 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 45/19, „skuteczne podniesienie zarzutu rażącej surowości orzeczonej kary możliwe jest jedynie wówczas, gdy pomiędzy karą orzeczoną przez

<p>sąd, a karą jaką należałoby orzec przy należytych uwzględnieniu przesłanek wymiaru kary określonych w art. 53 Kodeksu karnego (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 1444) zachodziłaby różnica i to o zasadniczym, rażącym charakterze. Stan ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności jest istotnym czynnikiem umniejszającym winę, ale jest tylko jedną z wielu przesłanek mających wpływ na wymiar kary”. To właśnie te pozostałe, a opisane wyżej okoliczności, miały decydujący wpływ na wymiar kary. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, żeby ją złagodzić.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Złagodzenie wymierzonej oskarżonemu ary pozbawienia wolności i wymierzenie jej w wymiarze nieprzekraczającym 8 miesięcy.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na bezzasadność zarzutu z opisanych wyżej przyczyn bezzasadny był też związany z nim wniosek.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Kara		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Brak było podstaw do przyjęcia, że orzeczona wobec		

oskarżonego kara jest rażąco niewspółmierna.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Biorąc pod uwagę, że obrońca z urzędu		

<p>III.</p>	<p>reprezentował oskarżonego w instancji odwoławczej, stawiając się na rozprawę apelacyjną, należało mu przyznać należne wynagrodzenie w kwocie 516,60 złotych (420 złotych + podatek od towarów i usług). Powyższe było zgodne z rozporządzeniem w tym zakresie.</p> <p>Oskarżony uzyskuje niewielkie dochody, których znaczną część przeznacza na alkohol. Tym samym, jak również zważywszy na wymierzoną mu karę, z której do odbycia pozostały jeszcze 4 miesiące, obciążanie go kosztami sądowymi w instancji odwoławczej było zbędne. Dlatego zwolniono go od nich, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		

<p>0.1.1.3 Granice zaskarżenia</p>	
<p>Wpisać kolejny numer załącznika 1</p>	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara		
0.1.1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana